

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0333/2011

6.10.2011

RAPORT

referitor la criminalitatea organizată în Uniunea Europeană
(2010/2309(INI))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportoare: Sonia Alfano

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN	23
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	28

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la criminalitatea organizată în Uniunea Europeană (2010/2309(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 67 capitolul 4 (articolele 82-86) și capitolul 5 (articolele 87-89) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Programul de la Stockholm privind libertatea, siguranța și justiția¹², Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei. Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” (COM (2010)0171) și Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Strategia de securitate internă a UE în acțiune: cinci pași către o Europă mai sigură”,
- având în vedere concluziile Consiliului JAI din 8 și 9 noiembrie 2010 privind elaborarea și punerea în aplicare a unui set de politici UE pentru combaterea criminalității organizate transnaționale,
- având în vedere Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate¹³,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind combaterea criminalității organizate transnaționale, adoptată de Adunarea Generală la 15 noiembrie 2000 (Rezoluția 55/25) și protocoalele aferente, în special Protocolul privind prevenirea, combaterea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare și Protocolul împotriva fabricării și traficului ilicit de arme de foc, de piese, elemente și muniție pentru acestea,
- având în vedere Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor, Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005¹⁴ privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea și Decizia-cadru 2006/783/JAI privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare,
- având în vedere Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007¹⁵ privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și având în vedere raportul Comisiei Europene COM(2011)0176 întocmit în conformitate cu articolul 8 din decizia menționată mai sus,

¹² JO L 115, 11.5.2010, p. 1.

¹³ JO L 300, 11.11.2008, p. 42.

¹⁴ JO L 68, 15.3.2005, p.49.

¹⁵ JO L 332, 18.12.2007, p.103.

- având în vedere concluziile Consiliului privind confiscarea și recuperarea activelor (7769/3/10),
- având în vedere Convenția Consiliului Europei (CETS 198) privind spălarea, depistarea, reținerea și confiscarea veniturilor obținute din crima organizată și privind finanțarea terorismului,
- având în vedere studiul comandat de Comisie și intitulat „Evaluarea eficienței practicilor din statele membre ale UE privind identificarea, urmărirea, înghețarea și confiscarea activelor de origine criminală” (2009),
- având în vedere studiul Parlamentului European intitulat „Rolul UE în combaterea criminalității organizate transnaționale”¹⁶,
- având în vedere rapoartele OCTA (Evaluarea europeană a amenințării pe care o reprezintă criminalitatea organizată), prezentate de Europol¹⁷, în special cel din 2011,
- având în vedere Raportul comun al Europol, Eurojust și Frontex privind statutul securității interne în Uniunea Europeană (2010),
- având în vedere rapoartele anuale ale Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie privind evoluția fenomenului drogurilor în Europa,
- având în vedere rapoartele anuale ale Direzione Nazionale Antimafia (Direcția națională pentru lupta antimafia) din Italia; având în vedere rapoartele Bundeskriminalamt (BKA, Oficiul Federal pentru Anchete Penale din Germania) privind prezența „Ndrangheta” (mafia calabreză) în Germania și, în special, cel mai recent raport din 2009 intitulat „Analiza asupra activității în Germania a clanurilor originare din San Luca”,
- având în vedere raportul ROCTA (Russian Organised Crime Threat Assessment - Evaluarea amenințării pe care o reprezintă criminalitatea organizată din Rusia) elaborat de Europol în anul 2008,
- având în vedere Raportul general referitor la activitățile Europolului (2009),
- având în vedere studiul comandat de PE și intitulat „Optimizarea coordonării între organismele UE competente în domeniul cooperării polițienești și judiciare: crearea unui Parchet European”,
- având în vedere Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii din statele membre ale Uniunii Europene,
- având în vedere Decizia 2009/426/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind consolidarea Eurojust și de modificare a Deciziei 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în

¹⁶ PE 410.678.

¹⁷ <http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=>

- scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate¹⁸,
- având în vedere rapoartele anuale de activitate ale Eurojust (2002-2010)¹⁹,
 - având în vedere Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană²⁰,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind rolul Eurojust și al Rețelei Judiciare Europene în cadrul luptei împotriva criminalității organizate și a terorismului în Uniunea Europeană (COM(2007)0644),
 - având în vedere Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol)²¹,
 - având în vedere Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală²²,
 - având în vedere convenția din 29 mai 2000 privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, Actele Consiliului din 16 octombrie 2001 de instituire a protocolului de punere în aplicare și din 18 decembrie 1997 privind asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale (Napoli II)²³,
 - având în vedere Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, precum și actele ulterioare de modificare²⁴,
 - având în vedere comunicările Comisiei Europene elaborate în temeiul articolului 34 din Decizia-cadru din 13 iunie 2002 a Consiliului privind mandatul european de arestare și procedura de predare între statele membre (COM(2005)0063 și COM(2006)0008),
 - având în vedere raportul privind punerea în aplicare a mandatului european de arestare, publicat de Comisia Europeană la 11 iulie 2007, și nota de informare a Secretarului General al Consiliului privind „Răspunsurile la chestionarul referitor la informațiile cantitative privind aplicarea practică a mandatului european de arest - anul 2007”²⁵,
 - având în vedere recomandarea sa adresată Consiliului privind evaluarea mandatului european de arest²⁶,
 - având în vedere Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind

¹⁸ JO L 138, 4.6.2009, p. 14.

¹⁹ http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm

²⁰ JO L 348, 24.12.2008, p. 130.

²¹ JO L 121, 15.05.09, p. 37.

²² JO L 350, 30.12.2008, p. 60.

²³ JO C 197, 12.07.2000.

²⁴ JO L 190, 18.07.2002, p. 1.

²⁵ 10330/08

²⁶ JO C 291E, 30.10.2006, p. 244.

echipele comune de anchetă²⁷ și Raportul Comisiei privind transpunerea juridică a Deciziei-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă (COM(2004)0858),

- având în vedere studiul Parlamentului European din 2009 intitulat „Punerea în aplicare a mandatului european de arestare și a echipelor comune de anchetă la nivel național și la nivel european”²⁸,
- având în vedere Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011²⁹ privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului,
- având în vedere cele 40 de recomandări ale Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) de luptă împotriva spălării banilor,
- având în vedere Directiva 2005/60/EC privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului³⁰,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate³¹,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri³²,
- având în vedere Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului privind combaterea corupției în sectorul privat³³ și Raportul Comisiei către Consiliu întemeiat pe articolul 9 din Decizia-cadru 2003/568/JAI (COM(2007)0328),
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (așa-numita „Convenție de la Merida”),
- având în vedere convențiile penale și civile privind corupția ale Consiliului Europei; având în vedere Convenția europeană privind combaterea corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau ai statelor membre ale Uniunii Europene și Convenția OCDE privind combaterea mituirii funcționarilor publici străini în tranzacțiile comerciale internaționale,
- având în vedere Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004³⁴ privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, cu modificările ulterioare,
- având în vedere studiul Parlamentului European intitulat „Instituții financiare și aplicarea

²⁷ JO L 162, 20.06.2002.

²⁸ PE 410.671.

²⁹ JO L 101, 15.04.2011, p. 1.

³⁰ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

³¹ JO L 309, 25.11.2005, p. 9.

³² JO L 345, 8.12.2006, p. 1.

³³ JO L 192, 31.07.2003, p. 54.

³⁴ JO L 134, 30.4.2004, p.114.

fondurilor structurale în Italia” (2009),

- având în vedere Strategia UE în materie de droguri pentru perioada 2005-2012 și Planul de acțiune al UE în materie de droguri pentru perioada 2009-2012,
 - având în vedere Raportul mondial privind drogurile din 2010 al Biroul Organizației Națiunilor Unite pentru combaterea drogurilor și a criminalității (UNODC),
 - având în vedere raportul anual 2010 al Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie privind evoluția fenomenului drogurilor în Europa,
 - având în vedere studiul realizat de Centrul pentru studiul democrației, la cererea Comisiei Europene, intitulat „Legăturile dintre crima organizată și corupție” (2010),
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea și Recomandarea Comisiei din 13 iunie 2007³⁵ de identificare a unui set de acțiuni pentru punerea în aplicare a regulamentului menționat,
 - având în vedere studiul efectuat de Transcrime în anul 2008, finanțat de Comisie și intitulat „Studiu asupra racketului: necesitatea unui instrument de combatere a criminalității organizate”,
 - având în vedere Rezoluția Consiliului din 25 septembrie 2008 privind un plan european global de combatere a contrafacerii și pirateriei și Rezoluția Consiliului din 23 octombrie 2009 privind o strategie consolidată pentru cooperarea vamală,
 - având în vedere Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal³⁶,
 - având în vedere Declarația scrisă nr. 2/2010 a Parlamentului European privind eforturile Uniunii de combatere a corupției,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2008 către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Produsele provenite din activități de criminalitate organizată. Garantarea principiului potrivit căruia «criminalitatea nu aduce venituri»” (COM(2008)0766),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0333/2011),
- A. Întrucât unul dintre principalele obiective ale Uniunii Europene este acela de a crea un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne, în care criminalitatea este prevenită și combătută (articolul 3 din TUE), și de a asigura un nivel ridicat de securitate prin măsuri de prevenție și combatere a criminalității și prin măsuri de coordonare și

³⁵ JO L 61, 3.3.1997, p. 1.

³⁶ JO L 328, 6.12.2008, p. 28.

cooperare între forțele de poliție și autoritățile polițienești și judiciare și alte autorități competente, precum și prin recunoașterea reciprocă a deciziilor judiciare în materie penală și, după caz, prin apropierea legislațiilor penale (articolul 67 din TFUE);

- B. întrucât criminalitatea organizată generează costuri sociale substanțiale, încălcând drepturile omului și subminând normele democratice, deturnând și risipind resurse financiare, umane și de alte tipuri, denaturând piața comună liberă, viciind firmele și activitățile economice legale, favorizând corupția, poluând și distrugând mediul înconjurător;
- C. întrucât există dovezi juridice, de anchetă și jurnalistice îngrijorătoare, care demonstrează că, în unele state membre, criminalitatea organizată este puternic infiltrată și consolidată în mediul politic, în administrația publică și în economia legală; întrucât este posibil să existe deja infiltrări de act tip și în restul Uniunii Europene, ceea ce consolidează poziția criminalității organizate;
- D. întrucât acțiunile criminalității organizate au ca scop realizarea de profituri economice și că, în consecință, prevenirea și combaterea în mod eficient a acestui fenomen trebuie să se concentreze pe identificarea, înghețarea, reținerea și confiscarea produselor infracțiunii; întrucât actualul cadru legal la nivelul UE pare că nu constituie o bază suficientă pentru acțiuni serioase de combatere a fenomenului și, astfel, sunt necesare reglementări care să permită, de exemplu, așa-numita „confiscare extinsă” și privarea de patrimoniu înscris pe numele unei persoane fizice sau juridice interpus; întrucât folosirea în scopuri sociale a bunurilor confiscate permite o abordare pozitivă a strategiilor de combatere a criminalității organizate, căci bunul confiscat nu mai este perceput doar ca o resursă sustrasă unei organizații criminale, ci capătă un rol dublu constructiv, atât în prevenirea criminalității organizate, cât și prin efectul de promovare a dezvoltării economice și sociale;
- E. întrucât organizațiile criminale își concentrează activitatea în domenii numeroase și din ce în ce mai ample, ca, de exemplu, traficul internațional de stupefiante, traficul de persoane și exploatarea acestora, infracțiunile financiare, traficul internațional de arme, contrafacerea, criminalitatea informatică, infracțiunile împotriva mediului, deturnarea de fonduri publice, fraudele și extorcările, și că majoritatea acestor activități au un caracter transnațional și transeuropean; întrucât mare parte din produsele realizate prin aceste activități criminale fac obiectul unor acțiuni de spălare de bani;
- F. întrucât femeile și fetele imigrante ilegale sunt mai vulnerabile în fața crimei organizate, de exemplu prin prostituție și trafic, decât femeile și fetele care sunt cetățene ale UE;
- G. întrucât, deși nu există un studiu global, volumul cifrei de afaceri a organizațiilor criminale de tip mafiot ce își desfășoară activitatea în Europa, în special al celor italiene, este impresionant și, după cum reiese din nenumărate studii (printre care și cel al Eurispes) confirmate și de raportul comun din 2010 al Eurojust, Europol și Frontex, se pot estima venituri de cel puțin 135 de miliarde de euro, cifră superioară produsului intern brut combinat a șase state membre ale UE, exemplul cel mai grăitor fiind 'Ndrangheta, cel mai adânc implantat grup mafiot din țările UE și din lume, care are o cifră de afaceri anuală estimată la cel puțin 44 de miliarde de EUR;
- H. întrucât amenințarea criminalității organizate depășește granițele Uniunii Europene și

trebuie combătută, prin urmare, luându-se în considerare necesitatea unei abordări globale și internaționale, deci a unei cooperări cu țările terțe și cu organizații internaționale, cum ar fi, de exemplu, Interpol și Biroul Organizației Națiunilor Unite pentru combaterea drogurilor și a criminalității (UNODC),

- I. întrucât coruperea este modalitatea de bază care permite șantajul și recompensarea utilizate de criminalitatea organizată pentru deturnarea de resurse publice și pentru infiltrarea în politica locală, în administrația publică și în sectorul privat;
- J. întrucât spălarea de bani este unul din canalele cele mai insidioase de contaminare a activităților legale de către cele ilicite, un pasaj esențial fără de care puterea de cumpărare obținută prin infracțiuni ar exista doar la nivel de posibilitate, utilizabilă în interiorul circuitului ilegal, dar fără capacitatea de a deveni cu adevărat putere economică; întrucât cooperarea și colaborarea internațională reprezintă elemente fundamentale în combaterea eficientă a spălării de bani;
- K. întrucât traficul internațional de stupefiante reprezintă sursa principală de profit a criminalității organizate și a organizațiilor mafioate, creând baza existenței lor economico-sociale; întrucât UE este atât una din cele mai mari piețe (heroină, cocaină și canabis), cât și producător de stupefiante (mai ales în domeniul drogurilor sintetice); întrucât traficul se întinde la multe țări de producție și de tranzit din afara UE, care sunt ușor identificabile, în special din America Latină, din Africa de Vest și din Asia;
- L. întrucât extorcarea, racketul și cămătăria sunt unele dintre modalitățile prin care criminalitatea organizată se infiltrează în economia legală, viciind considerabil orice formă de piață liberă și limitând drepturile cetățenilor, ale întreprinzătorilor, ale lucrătorilor și ale profesioniștilor; întrucât, după cum arată studiul Transcrime din 2008 finanțat de Comisia Europeană și intitulat „Studiu privind racketul: necesitatea unui instrument pentru combaterea criminalității organizate”, acest fenomen ia proporții îngrijorătoare în cel puțin jumătate dintre statele membre ale UE și este prezent într-o măsură semnificativă și în cealaltă jumătate; întrucât există o corelație între răspândirea racketului și controlul teritoriului și activitățile economico-antreprenoriale și politice ale organizațiilor criminale; întrucât primii pași esențiali în combaterea eficientă a racketului constau în a încuraja victimele să raporteze infracțiunile și a garanta menținerea unei prezențe puternice a autorităților oficiale,

Introducere

1. salută măsurile pentru reducerea criminalității organizate adoptate prin Programul de la Stockholm, planul de acțiune corespunzător și strategia de securitate internă și speră că, în perioada următorului trio de președinți, combaterea criminalității organizate se va afla printre prioritățile politice și va produce rezultate tangibile;
2. își exprimă convingerea că criminalitatea organizată, indiferent dacă este sau nu de tip mafiot, reprezintă una dintre principalele amenințări la adresa securității interne și a libertății cetățenilor UE; consideră că, deși există riscul la organizațiile criminale să colaboreze tot mai frecvent cu cele teroriste, criminalitatea organizată trebuie tratată separat de terorism și solicită o strategie specifică orizontală a UE în această privință, care să cuprindă măsuri legislative și operaționale, alocări de fonduri și un calendar riguros de

aplicare; sprijină Concluziile Consiliului din 8-9 noiembrie 2010 referitoare la ciclul de politici UE privind criminalitatea organizată și solicită Consiliului să-și revizuiască decizia și să prevadă implicarea Parlamentului în determinarea priorităților, în discutarea obiectivelor strategice și în evaluarea rezultatului ciclului de politici;

3. sprijină statele membre în acțiunile lor împotriva criminalității organizate și le încurajează să-și consolideze autoritățile judiciare și forțele polițienești pe baza celei mai bune experiențe disponibile, inclusiv prin compararea legislațiilor și a resurselor menite să susțină activitatea acestora, și să aloce resursele financiare și umane necesare în acest scop; invită statele membre să dezvolte o abordare investigativă proactivă, să elaboreze planuri naționale de combatere a criminalității organizate și să prevadă o coordonare centralizată a acțiunilor prin structuri adecvate, luând drept reper cele mai bune practici existente deja în unele state membre; solicită COSI să organizeze o întâlnire anuală care să reunească cel puțin statele membre, Comisia, Consiliul, Parlamentul European, Europol și Eurojust, în cursul căreia să se prezinte rezultatele obținute și planurile de viitor pentru combaterea criminalității organizate la nivel național și la nivelul UE;
4. subliniază că toate măsurile de combatere a criminalității organizate trebuie să respecte pe deplin drepturile fundamentale și să fie proporționale cu obiectivele urmărite, care trebuie să fie necesare într-o societate democratică, în conformitate cu articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale, fără a restrânge inutil libertatea individuală, așa cum prevăd Convenția europeană a drepturilor omului, Carta drepturilor fundamentale a UE și principiile constituționale comune statelor membre;
5. întrucât articolul 222 TFUE instituie obligația legală a Uniunii Europene și a statelor membre de a pune în aplicare clauza de solidaritate, își exprimă profund îngrijorare față de încercările criminalității organizate de a se infiltra în sectoarele politic, public de la toate nivelurile, economic și financiar; invită Comisia, Consiliul și statele membre să-și concentreze eforturile disuasive asupra atacării bunurilor și fondurilor provenite din activități ilegale, inclusiv a celor indirecte, adesea ascunse printr-o rețea de intermediari și susținători, instituții politice și grupuri de lobby; subliniază că eforturile de combatere a criminalității organizate trebuie să țină seama pe deplin de infraționalitatea „gulerelor albe”;

Ameliorarea cadrului legislativ al UE

6. întrucât rețelele infraționale internaționale sunt extrem de active, iar criminalitatea organizată crește în dimensiuni și în grad de sofisticare, solicită statelor membre să își amelioreze cooperarea și coordonarea și să-și alinieze cadrele legislative, în special în privința stabilirii unor proceduri și a unor tipuri de infracțiuni comune și omogene, bazându-se pe bunele practici ale reglementărilor cele mai evolute în materie de combatere a criminalității organizate; solicită statelor membre să asigure ratificarea și/sau transpunerea rapidă și efectivă a tuturor instrumentelor juridice europene și internaționale legate în mod direct sau indirect de acțiunile de combatere a criminalității organizate;
7. având în vedere impactul extrem de limitat asupra sistemelor legislative ale statelor membre al Directivei-cadru 2008/841/JAI privind lupta împotriva crimei organizate, care nu a dus încă la îmbunătățiri semnificative a legilor naționale sau la colaborare operațională pentru combaterea criminalității organizate, solicită Comisiei să prezinte,

până la sfârșitul lui 2013, o propunere de directivă care să cuprindă o definiție mai concretă a criminalității organizate și care să identifice mai bine caracteristicile esențiale ale acestui fenomen, axându-se în special pe conceptul-cheie de organizare și ținând seama de noile tipuri de criminalitate organizată; solicită, în ceea ce privește infracțiunea de apartenență la o organizație criminală și cu respectarea caracteristicilor specifice ale diferitelor sisteme legislative, realizarea unui studiu privind eliminarea actualei abordări duble (care incriminează și apartenența, și complicitatea) și identificarea unei serii de infracțiuni comise frecvent de criminalitatea organizată care, indiferent de pedeapsa maximă permisă de sistemele juridice din statele membre, pot fi considerate fapte penale de acest tip; solicită, de asemenea, o verificare mai riguroasă a chestiunilor privind incriminarea tuturor formelor de susținere a organizațiilor infracționale;

8. invită Comisia Europeană, Consiliul și statele membre să-și concentreze eforturile disuasive asupra atacării bunurilor și fondurilor provenite din activități ilegale, inclusiv cel indirect legat de organizații criminale și de afiliații lor, adesea ocultat printr-o rețea de intermediari și susținători;
9. invită Comisia Europeană să prezinte cât mai curând o propunere de directivă-cadru privind procedura de reținere și de confiscare a produselor infracțiunii, astfel cum s-a prevăzut în programul de lucru pentru 2011 și, prin urmare, solicită Comisiei, ținând seama și de cerința de respectare a drepturilor fundamentale prevăzute de Carta drepturilor fundamentale și de Convenția europeană a drepturilor omului:
 - să elaboreze norme privind utilizarea eficientă a instrumentelor, cum ar fi confiscarea extinsă și confiscarea care nu se bazează pe o hotărâre de condamnare;
 - să elaboreze norme privind posibilitatea reducerii sarcinii probei după condamnarea unui infractor pentru infracțiuni grave (inclusiv infracțiuni legate de criminalitatea organizată) referitoare la originea bunurilor deținute de acesta;
 - să încurajeze introducerea de instrumente în cadrul sistemelor juridice naționale, care, în temeiul dreptului penal, civil sau fiscal, după caz, să reducă sarcina probei în ceea ce privește originea bunurilor deținute de o persoană acuzată de o infracțiune legată de criminalitatea organizată;
 - să includă în propunerea sa norme care să permită reținerea și confiscarea ulterioară a bunurilor atribuite unor părți terțe; de asemenea, solicită ca acțiunile intermediarului în aceste cazuri să fie tratate drept infracțiuni, dat fiind că scopul acestora este de a evita aplicarea măsurilor de protecție a bunurilor sau de a facilita comiterea infracțiunilor de primire, spălare și utilizare de bani obținuți în mod ilegal; solicită, prin urmare, Comisiei să stipuleze în propunerile legislative faptul că respectivul concept de bunuri obținute din infracțiuni, specificat în Convenția Organizației Națiunilor Unite de la Palermo și inclus în Decizia-cadru 2008/841/CE, se extinde dincolo de noțiunea de profit; solicită statelor membre să includă, cu efect imediat, acest concept în legislațiile proprii, astfel încât să asigure că orice venit, legat direct sau indirect de comiterea de infracțiuni în relație cu crima organizată, poate face obiectul reținerii și confiscării;
10. invită Comisia să recunoască și să susțină necesitatea adoptării unor norme europene

privind reutilizarea în scopuri sociale, inclusiv pentru protejarea martorilor, a produselor criminalității, pentru a reintegra în circuitele economice legale, oneste, transparente și echitabile capitalul organizațiilor criminale și al celor legate de acestea;

11. se pronunță în favoarea unei cooperări mai strânse între statele membre în ceea ce privește recunoașterea și executarea adecvată a ordinelor de sechestrare și confiscare; consideră că oficiile de recuperare a creanțelor reprezintă un instrument vital pentru combaterea crimei organizate și că este necesar să li se ofere cât mai rapid resursele, expertiza și competențele necesare; susține analiza Comisiei referitoare la principalele dificultăți întâmpinate de oficiile existente de recuperare a creanțelor³⁷; solicită Comisiei să consolideze rolul și competențele oficiilor de recuperare a creanțelor și să le acorde acestora un acces mai flexibil și mai uniform la informații, cu respectarea drepturilor fundamentale ale UE și a normelor de protecție a datelor;
12. solicită Comisiei să elaboreze, până la sfârșitul anului 2013, un studiu privind practicile de investigare folosite în statele membre pentru combaterea criminalității organizate, cu referire specială la folosirea instrumentelor cum ar fi interceptarea convorbirilor telefonice, localizarea zonală, procedurile de căutare, arestul cu întârziere, confiscarea cu întârziere, operațiunile sub acoperire și operațiunile de livrare controlată și supravegheată; solicită Comisiei să depună o propunere de directivă până la sfârșitul anului 2014 privind tehnicile comune de investigare pentru combaterea crimei organizate, în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
13. subliniază importanța asigurării unei protecții adecvate victimelor primare și secundare ale criminalității organizate, martorilor, informatorilor, persoanelor care denunță nereguli și familiilor acestora; în acest sens, salută propunerea de directivă a Comisiei de stabilire a standardelor minime privind drepturile, sprijinul și asigurarea protecției victimelor criminalității, dar solicită ca legislația UE să cuprindă și martorii, informatorii, denunțatorii și familiile acestora; solicită un tratament egal pentru toate categoriile de victime (în special pentru victimele crimei organizate, terorismului și pentru persoanele rănite în exercitarea îndatoririlor lor) și asigurarea unei protecții a martorilor, a informatorilor, a persoanelor care denunță nereguli și a familiilor acestora, care să se prelungească și în perioada de după proces; subliniază faptul că minorii necesită o atenție specială, tratament, protecție, asistență și îndrumare atunci când sunt victime ale criminalității organizate; solicită Comisiei să stabilească orientări clare de asistare a martorilor, a informatorilor, a persoanelor care denunță nereguli, precum și a familiilor acestora, în conformitate cu statutul juridic transnațional european, și de prelungire a protecției acordate acestora în cadrul statelor membre, dacă statul de origine al informatorului, martorului sau denunțătorului solicită acest lucru; propune instituirea unui fond european pentru protecția și asistarea victimelor criminalității organizate și a martorilor, inclusiv cu sprijinul asociațiilor neguvernamentale antimafia și antiracket recunoscute de statele membre; salută adoptarea de unele state membre a unor dispoziții legislative menite să îmbunătățească protecția martorilor și a informatorilor în cazurile legate de crima organizată (de exemplu prin introducerea de audieri la distanță);
14. invită Comisia Europeană și statele membre să promoveze rolul asociațiilor familiale ale victimelor și dialogul acestora cu instituțiile și să promoveze un forum al acestor asociații

³⁷

la nivelul UE;

Eradicarea criminalității organizate de tip mafiot bine înrădăcinate din UE

15. îndeamnă Comisia să elaboreze o propunere de directivă prin care asocierea cu mafia sau cu alte organizații infracționale să devină faptă penală în toate statele membre, astfel încât să fie trase la răspundere organizațiile criminale care obțin profituri prin simpla lor existență, prin capacitatea de a intimida chiar și în absența unor acte concrete de violență sau amenințare, cu scopul de a comite infracțiuni, de a influența administrarea economiei, administrația publică, serviciile publice și sistemul electoral;
16. își exprimă intenția de a înființa, în termen de trei luni de la adoptarea prezentei rezoluții, o comisie specială care să se ocupe de problema răspândirii organizațiilor criminale inclusiv de tip mafiot acționând la nivel transnațional, unul dintre obiectivele acesteia fiind să examineze amploarea fenomenului și efectele sale socio-economice negative la nivelul UE, incluzând problema deturnării fondurilor publice de către organizațiile criminale de tip mafiot, infiltrarea acestora în sectorul public și contaminarea economiei legale și a sistemului financiar, în vreme ce un alt obiectiv ar fi identificarea unei game de măsuri legislative pe baza cărora să poată fi contracarată această amenințare, concretă și bine-cunoscută, la adresa UE și a cetățenilor săi; prin urmare, solicită Conferinței președinților să înainteze o propunere în temeiul articolului 184 din Regulamentul de procedură;
17. invită Comisia Europeană, în cooperare cu Europol și Eurojust, să realizeze, până în iunie 2013, un studiu de evaluare a impactului negativ al criminalității organizate transnaționale din Uniunea Europeană ; solicită Europol să elaboreze, până în 2012, un raport OCTA tematic referitor la amenințarea reprezentată de prezența organizațiilor criminale de tip mafiot în UE;
18. subliniază faptul că, în conformitate cu raportul OCTA (evaluarea de către Uniunea Europeană a amenințării reprezentate de criminalitatea organizată), publicat în 2011 de către Europol, organizațiile criminale au demonstrat o abilitate reală de a se adapta și identifica și exploatează rapid noi piețe ilegale; prin urmare, consideră că este necesar nu numai să se combată criminalitatea organizată tradițională, ci, de asemenea, să se pună accent pe noile forme ale criminalității organizate;

Ameliorarea funcționării structurilor europene implicate în diverse moduri în combaterea criminalității organizate și consolidarea relațiilor cu celelalte instituții internaționale

19. solicită statelor membre să transpună și să pună în aplicare imediat Decizia 2009/426/JAI a Consiliului privind consolidarea Eurojust și să se conformeze tuturor recomandărilor acesteia; solicită statelor membre să se asigure că membrii naționali din cadrul Eurojust vor fi informați fără întârziere în cazul infracțiunilor care implică cel puțin două state membre și pentru care există indicii clare ale implicării unei organizații criminale; subliniază importanța consolidării Eurojust pentru o mai mare eficiență în combaterea criminalității organizate transnaționale, cu referire la puterile sale de inițiativă, în special

la cea de a iniția investigații, și la competențele conferite în temeiul articolului 85 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; solicită instituțiilor europene să își unească influențele politice pentru a susține lansarea, la nivel internațional, a unei revizuirii a posibilităților de schimb parțial de experiență dobândită de UE, inclusiv de Eurojust, la nivel internațional, punând, eventual, la dispoziție și cunoștințele dobândite până în prezent la nivelul UE;

20. invită Comisia să efectueze cât mai curând o evaluare de impact cu privire la valoarea adăugată a unui Parchet european, luând în considerare posibilitatea extinderii sferei sale de competențe la combaterea criminalității organizate transnaționale și a corupției, așa cum se prevede la articolul 86 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ținând seama de impactul asupra drepturilor fundamentale și a dreptului la apărare, în special, și de necesitatea armonizării prealabile a normelor de drept procesual, a normelor de drept penal material și în materie de jurisdicție penală; invită Comisia să inițieze consultări cu toate părțile interesate relevante, inclusiv cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, Consiliul European, Parlamentul European, parlamentele naționale, și societatea civilă, pentru a discuta implicațiile eventualei înființări a Parchetului European;
21. susține strategia pe cinci ani pentru dezvoltarea Europol, conturată în raportul pe 2009; solicită Europol să își intensifice ședințele și relațiile cu Parlamentul European, în vederea unei revizuirii periodice, comune, a progreselor înregistrate în ceea ce privește această strategie și orice alte probleme; solicită Europol să abordeze cu mai multă eficiență criminalitatea organizată și cea de tip mafirot, prin înființarea și consolidarea unei secții dedicate în cadrul organizației și prin mai buna utilizare a fondurilor alocate acestui domeniu; solicită Europol să colaboreze într-o măsură și mai mare cu Interpol, în vederea combaterii organizațiilor criminale la nivel internațional, vizând în special chestiunea partajării de informații; solicită Europol să stabilească legături strânse și să încheie acorduri strategice și operaționale cu autoritățile competente din țări terțe;
22. solicită statelor membre și Comisiei să îmbunătățească colaborarea reală dintre serviciile polițienești naționale, eliminând, pe cât posibil, obstacolele formale;
23. reiterează importanța cooperării practice îmbunătățite între autoritățile polițienești și cele judiciare ale statelor membre, cu scopul de a face schimb de date privind organizațiile criminale și de a coordona investigațiile; invită Comisia și Eurojust să înființeze o rețea mai eficientă de puncte focale naționale în acest sens; în plus, solicită Comisiei să prezinte rapoarte anuale privind progresele înregistrate odată cu intensificarea cooperării între autoritățile polițienești și cele judiciare în domeniul criminalității organizate;
24. recunoaște că, în pofida încheierii de protocoale și acorduri bilaterale dintre Europol, Eurojust și OLAF, există încă suficient loc pentru îmbunătățirea cooperării între aceste instituții; invită, prin urmare, Europol, Eurojust, OLAF și coordonatorul european pentru combaterea traficului de persoane să facă eforturi tangibile conjugate în direcția evaluării și actualizării continue a acordurilor de cooperare, precum și în vederea punerii lor în practică, acordând o atenție deosebită schimburilor de sinteze de cazuri, de informații privind aceste cazuri și de informații cu caracter strategic; consideră că, pentru o cooperare între Europol, Eurojust și OLAF pe deplin eficientă, responsabilitățile trebuie

repartizate cu claritate, în vederea evitării suprapunerii eforturilor; invită Comisia să realizeze un studiu de evaluare a eficacității agențiilor UE și ale statelor membre de combatere a criminalității;

Dezvoltarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor penale și ameliorarea cooperării judiciare și polițienești în UE și cu țările terțe

25. recunoaște că, pentru a surmonta dificultățile practice ale cooperării judiciare, trebuie să se acorde o atenție maximă informării și sensibilizării autorităților judiciare și a poliției, și invită statele membre să acorde prioritate la nivel politic instruirii personalului din domeniul judiciar și a forțelor de poliție; invită, de asemenea, Comisia Europeană să ia toate măsurile necesare, inclusiv financiare, pentru a susține activitatea statelor membre;
26. recunoaște cooperarea, inclusiv dintre statele membre, drept element de bază al combaterii crimei organizate transnaționale și creării unui spațiu comun de securitate și de justiție, și solicită statelor membre să-și respecte angajamentele și să transpună imediat toate instrumentele de cooperare judiciară deja existente la nivelul UE, în special Convenția din 2000 privind asistența reciprocă în materie penală și Decizia-cadru privind echipele comune de anchetă; recunoaște că, pentru a surmonta dificultățile practice ale cooperării judiciare, trebuie să se acorde o atenție maximă informării și sensibilizării autorităților judiciare și polițienești și avocaților apărării, și invită statele membre să acorde prioritate la nivel politic instruirii personalului din domeniul judiciar și a forțelor de poliție, precum și dreptului la apărare; invită, de asemenea, Comisia Europeană să aloce toate resursele necesare, inclusiv financiare, pentru a susține activitatea statelor membre;
27. invită statele membre și Comisia să își continue eforturile pentru punerea în aplicare eficientă a mandatului european de arestare; solicită Comisiei să analizeze dacă motivele de neexecutare opțională a mandatului european de arest, menționate la articolul 4 din directiva-cadru, ar putea fi rescrise astfel încât să țină seama de obligațiile Uniunii în ceea ce privește drepturile fundamentale și în lumina experienței dobândite, cu recunoașterea reciprocă a instrumentelor în ceea ce privește infracțiunile asociate în general cu criminalitatea organizată, inclusiv infracțiunea de asociere cu mafia; solicită autorităților judiciare din statele membre să depună toate eforturile pentru a asigura că mandatele europene de arestare pe care acestea le emit sunt transmise întotdeauna Interpolului;
28. recunoaște rolul fundamental jucat de echipele comune de anchetă în combaterea crimei organizate transfrontaliere și își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, din cauza transpunerii neadecvate a deciziei-cadru relevante și a tergiversării din partea unor autorități judiciare naționale, acest instrument de anchetă nu este folosit la maximum; solicită Comisiei și Consiliului să dea un nou avânt activității echipelor comune de anchetă, atât prin asigurarea unei aplicări depline a Deciziei-cadru 2002/465/JAI în toate statele membre și prin asigurarea unui sprijin financiar adecvat; subliniază că rezultatele obținute de echipele comune de anchetă pot fi evaluate la nivel european (de exemplu, pe baza valorii bunurilor confiscate) și la nivel național (de exemplu, pe baza eficienței membrilor individuali ai echipelor) și solicită Comisiei să abordeze această chestiune în cooperare cu Eurojust și Europol;
29. reamintește faptul că frontierele nu reprezintă un obstacol în calea criminalității organizate; prin urmare, consideră că este necesar ca dimensiunea externă a fenomenului

să fie încorporată în cadrul european de combatere a criminalității organizate; în acest sens, este importantă implicarea Serviciului European de Acțiune Externă și a Centrului comun de situații (SitCen); solicită Comisiei să continue să își sporească eficiența și să actualizeze periodic acordurile privind cooperarea judiciară și în cadrul anchetelor cu țările din afara UE, vizând combaterea crimei organizate transfrontaliere; solicită, în plus, să se ia în considerare, în mod corespunzător, în cadrul elaborării unor astfel de acorduri, amenințările specifice prezentate de crima organizată din fiecare țară la adresa securității interne și externe a UE; solicită Europol să efectueze mai frecvent analize mai detaliate ale organizațiilor criminale din afara Europei, ale căror activități au un impact direct sau indirect asupra Uniunii Europene; consideră esențială continuarea și intensificarea eforturilor depuse de UE și de instituțiile internaționale în Balcani, în special în ceea ce privește acțiunile de combatere a crimei organizate; solicită Comisiei, în colaborare cu Europol, să elaboreze un proiect comun cu Interpol în vederea susținerii instituirii și punerii în aplicare a unui sistem regional de schimb de informații în domeniul polițienesc și judiciar cu Africa de Vest, punând la dispoziția Comunității Economice a Statelor din Africa de Vest resursele și cunoștințele necesare, nu în ultimul rând în domeniul formării și al monitorizării;

Alte recomandări cu privire la combaterea criminalității organizate

30. subliniază importanța promovării unei culturi a legalității, precum și a sensibilizării și informării cetățenilor, și a opiniei publice în general, cu privire la acest fenomen; subliniază, în acest sens, rolul fundamental al presei libere și independente de orice condiționare, care să fie capabilă să investigheze și să facă publice legăturile dintre crima organizată și diversele interese; consideră că practicarea acestor activități trebuie garantată, cu respectarea corespunzătoare a dreptului fundamental la demnitate personală, onoare și intimitate; solicită Comisiei să înainteze planuri specifice de acțiune, pentru dezvoltarea unei culturi a legalității, implicând, printre altele, crearea de linii bugetare specifice în acest scop;
31. subliniază că instituțiile europene și statele membre trebuie să adopte o abordare globală a traficului cu copii, care să integreze intervenții multisectoriale pentru a apăra drepturile copiilor traficați și ale copiilor aflați în pericolul de a fi traficați; insistă ca statele membre să participe activ la lupta împotriva adopțiilor ilegale și să dezvolte un cadru care să asigure transparență și o monitorizare eficientă a dezvoltării copiilor abandonați și adoptați;
32. subliniază importanța capitală a transparenței sectorului public în lupta împotriva criminalității organizate și solicită Comisiei Europene să ia măsuri în vederea stabilirii măsurilor necesare și a asigurării trasabilității și monitorizării complete a alocării și utilizării fondurilor europene de către autoritățile competente, cetățeni și a presă; solicită ca aceste informații să fie publicate în cât mai scurt timp pe un site de internet într-un format electronic care să poată fi citit automat, comparabil și liber, și în cel puțin una dintre limbile de lucru ale UE, pentru a garanta că aceste informații sunt ușor de accesat și pot fi refoșosite și procesate de societatea civilă; solicită statelor membre să adopte măsuri similare pentru ca toate operațiunile legate de utilizarea fondurilor publice să fie transparente, acordând o atenție deosebită administrațiilor locale, expuse în mare măsură infiltrărilor de către crima organizată, luând în considerare caracterul confidențial inerent

al măsurilor de combatere a criminalității organizate;

33. solicită, cu respectarea tuturor drepturilor omului și a libertăților fundamentale, introducerea unui sistem adecvat de sancțiuni și dispoziții adecvate privind detenția pentru infracțiunile legate de crima organizată, pentru a descuraja comiterea infracțiunilor și pentru a împiedica persoanele reținute ca, în cursul detenției, să continue să conducă organizațiile sau să contribuie la realizarea obiectivelor acestora, permițând săvârșirea în continuare a infracțiunilor;

Măsuri de combatere legate de sectoare specifice de acțiune ale criminalității organizate

34. își exprimă convingerea că există o legătură intrinsecă între criminalitatea organizată și corupție și își reiterează ferm recomandarea, prezentată deja la adoptarea Declarației scrise nr. 02/2010, de a se crea un mecanism obiectiv și cuantificabil de evaluare și monitorizare a politicilor celor 27 de state membre în privința corupției și de a se elabora o politică globală a instituțiilor europene de combatere a corupției; subliniază necesitatea unei abordări dinamice în lupta împotriva corupției și invită Comisia să se concentreze asupra măsurilor de combatere a corupției atât din sectorul public, cât și din sectorul privat; consideră că trebuie acordată prioritate elaborării unor măsuri eficiente de combatere a corupției în contextul politicii de vecinătate, în domeniul politicii de preaderare și în utilizarea fondurilor destinate ajutorului pentru dezvoltare, în special de către Banca Europeană de Investiții și alte noi organisme care sunt înființate sub auspiciile Serviciului European de Acțiune Externă; solicită Comisiei să informeze Parlamentul și să introducă monitorizarea efectivă a măsurilor adoptate și a rezultatelor obținute;
35. solicită statelor membre să ratifice imediat instrumentele internaționale din domeniul combaterii corupției, în special Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției și convențiile penale și civile ale Consiliului Europei privind corupția (1999);
36. se angajează să stabilească norme pentru a asigura imposibilitatea de a candida pentru un loc în Parlamentul European în cazul persoanelor condamnate, printr-o hotărâre cu valoare de res judicata, pentru infracțiuni de apartenență la organizații criminale sau săvârșite în mod tipic în legătură cu astfel de organizații (cum ar fi traficul de ființe umane, traficul internațional de droguri, spălarea de bani, fraudă, corupția și extorcarea); solicită grupurilor politice europene să-și stabilească coduri deontologice interne, care să interzică candidatura persoanelor condamnate, chiar dacă sentința nu este definitivă, pentru infracțiunile amintite mai sus; solicită statelor membre să stabilească norme similare pentru alegerile naționale și locale;
37. solicită Comisiei să elaboreze orientări clare și propuneri legislative corespunzătoare pentru a împiedica întreprinderile aflate în legătură cu organizațiile criminale și mafiote să ia parte la achiziții publice și la gestionarea procedurilor de oferte publice; solicită Comisiei și statelor membre să asigure trasabilitatea fluxurilor financiare legate de contractele publice de lucrări, de servicii și de furnizare de produse și să evalueze posibilitatea introducerii de norme pentru sancționarea obstrucției procedurilor administrative de selecție pentru atribuirea contractelor publice; solicită Comisiei să asigure aplicarea deplină și corectă a articolului 45 din Directiva 2004/18/CE, excluzând principiul mecanismelor de „autocurățire”, făcând public faptul că o condamnare a unei persoane juridice, precum și a unei persoane fizice duce la excludere și asigurând faptul că

aceste motive de excludere sunt permanente sau valabile o perioadă rezonabilă și nu limitate la perioada de condamnare; solicită Comisiei să prezinte propuneri de stabilire a motivelor de excludere de la procedurile de achiziții publice și precauțiile speciale legate de persoanele care se află în prezent în curs de anchetare sau de urmărire; solicită extinderea gamei de infracțiuni care duc la excludere la toate infracțiunile tipic comise în legătură cu criminalitatea organizată și adoptarea de măsuri pentru a preveni evitarea respectării legislației relevante prin utilizarea de interpuși și de susținători; solicită statelor membre să adopte măsuri similare în ceea ce privește toate tipurile de contract, cesiune, licență și ajutor de stat, chiar dacă acestea nu sunt acoperite de legislația UE; solicită Comisiei să elaboreze instrumente operaționale și legislative adecvate pentru schimbul de informații între statele membre și între statele membre și instituțiile și agențiile UE și pentru crearea de liste negre în vederea prevenirii însușirii ilegale de fonduri publice ale UE;

38. salută adoptarea Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, fenomen care ține adesea de criminalitatea organizată sub forma exploatării sexuale, exploatării muncii, prelevării de organe și sclaviei; subliniază importanța extremă a unei puneri în aplicare rapide și eficiente a directivei;
39. îndeamnă statele membre și instituțiile UE să acorde atenția cuvenită faptului că criminalitatea organizată își dezvoltă în continuare activitățile și interesele, inclusiv prin intermediul traficului de droguri, și încearcă să extindă piața globală a drogurilor ilegale la noi piețe și noi substanțe;
40. solicită Băncii Europene de Investiții și tuturor instituțiilor financiare pentru dezvoltare europene din statele membre să își îmbunătățească politicile privind centrele financiare off-shore și jurisdicțiile necooperante, în special prin adoptarea unei liste de jurisdicții care ar trebui monitorizate mai stringent, având în vedere lista neagră și lista gri ale OCDE, și prin derularea unor proceduri specifice de precauție pentru fiecare țară, după caz, interzicând orice formă de susținere a intermediarilor financiari în jurisdicțiile care sunt considerate a prezenta un nivel ridicat de risc și solicitând relocalizarea companiilor înregistrate rezidente în jurisdicțiile necooperante și a centrelor financiare off-shore, ca o condiție prealabilă obligatorie pentru susținerea financiară a unor activități specifice; solicită instituțiilor europene și statelor membre să se angajeze activ în asigurarea aplicării corecte a tuturor celor 40 de recomandări ale Grupului de Acțiune Financiară Internațională, prin adoptarea de politici specifice pentru fiecare instituție, inclusiv proceduri consolidate de precauție, îndeosebi pentru cazuri delicate din punct de vedere politic;
41. subliniază faptul că criminalitatea organizată folosește tehnologiile informației și comunicațiilor în scopuri ilegale, pentru a comite infracțiuni care implică furtul de identitate, infracțiuni informatice, fraude, pariuri ilegale și evenimente sportive falsificate; solicită, în această privință, elaborarea unui cadru legislativ european coerent; solicită instituțiilor UE să invite cât mai mulți parteneri internaționali să semneze și să ratifice Convenția privind criminalitatea informatică din 2001; evidențiază tendința organizațiilor infracționale de a concentra tot mai mult asupra posibilităților de spălare de bani și de infracțiuni financiare, ceea ce ar putea conduce la o dezvoltare tot mai largă a activităților criminale bazate pe internet;

42. solicită instituțiilor europene să transmită un semnal puternic la nivelul UE și la nivel internațional pentru a combate toate formele de spălare de bani prin intermediul piețelor financiare, în special prin: conceperea de posibile măsuri de control al capitalurilor, potrivit sugestiei recente a Fondului Monetar Internațional, încurajarea reducerii ponderii piețelor financiare în contextul operațiunilor pe termen scurt, impunerea unei creșteri a transparenței în utilizarea fondurilor publice, începând cu cele destinate dezvoltării sectorului privat, precum și printr-o inițiativă eficientă împotriva paradisurilor fiscale, instituind obligația pentru toți actorii economici multinaționali de a prezenta rapoarte financiare pentru fiecare țară, promovarea unui acord multilateral privind schimbul de informații în materie fiscală și prin revizuirea concomitentă a definiției paradisului fiscal și a listei acestor jurisdicții secrete; solicită Comisiei să elaboreze orientări clare cu privire la trasabilitatea banilor, astfel încât să faciliteze identificarea cazurilor care implică spălarea de bani care provin din activități ilegale; solicită Comisiei, având în vedere propunerea sa legislativă de actualizare a Directivei privind spălarea banilor, să generalizeze pe cât posibil incriminarea spălării bunurilor obținute din infracțiuni și să stabilească un temei juridic pentru cea mai vastă gamă posibilă de competențe de investigare în acest domeniu; cere, în această privință, ca tuturor statelor membre să li se solicite incriminarea spălării proprii a banilor sau a spălării fondurilor ilicite de către persoana sau entitatea care a obținut acele fonduri prin mijloace ilegale; de asemenea, solicită Comisiei să ia în considerare, în propunerea sa, posibilitatea extinderii incriminării spălării de bani la cazurile în care infractorul ar fi trebuit să știe că bunurile în chestiune erau obținute ilegal;
43. solicită Comisiei să monitorizeze cu atenție transpunerea de către statele membre a Directivei UE privind protecția mediului prin dreptul penal, pentru ca transpunerea să fie promptă și eficace; solicită Comisiei să creeze instrumente inovatoare pentru urmărirea penală a celor care comit infracțiuni împotriva mediului și în care este implicată criminalitatea organizată, de exemplu prin înaintarea unei propuneri de extindere la UE a experienței pozitive a Italiei în legătură cu „traficul organizat de deșeuri ilegale”, clasificat, începând din 2011, drept infracțiune cu impact social major (și, prin urmare, anchetat de Biroul districtual de luptă împotriva mafiei); solicită acțiuni mai ferme din partea birourilor CITES și o coordonare mai strânsă între aceste birouri la nivel european în ceea ce privește combaterea traficului ilegal cu specii de plante și animale protejate sau aflate pe cale de dispariție;
44. solicită statelor membre să adopte o abordare proactivă pentru a investiga cazuri de extorcere, de exemplu prin stimulente și forme de sprijin financiar care să permită reclamanților să își continue activitățile comerciale, alături de lansarea de investigații pe baza activității serviciilor de informații; consideră esențială consolidarea rolului atât al societății civile și al parteneriatelor dintre societatea civilă și sistemul judiciar, cât și al poliției, și că aceasta trebuie încurajată; solicită statelor membre să încurajeze semnarea de memorandumuri de înțelegere între publicul și comercianții și întreprinzătorii care reclamă activități de racket, pentru a le permite acestora să funcționeze în ciuda dificultăților legate de procedurile judiciare; solicită Comisiei, în propunerea sa de directivă privind confiscarea bunurilor provenite din criminalitatea organizată, să extindă aplicarea măsurilor prevăzute în prezent la articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2005/212/JAI la infracțiunea de extorcere;

45. solicită Comisiei să introducă dispoziții specifice privind rolul criminalității organizate în cadrul legislativ aplicabil luptei împotriva contrafacerii; susține deciziile specificate în Rezoluția Consiliului din 23 octombrie 2009 privind o strategie consolidată pentru cooperarea vamală, cu referire în special la dezvoltarea de noi forme de cooperare și tehnici de investigare, la adoptarea unei abordări instituționale bazate pe cooperarea dintre serviciile vamale, poliție și alte autorități competente și la îmbunătățirile aduse procesului actual de cooperare în vederea elaborării unei abordări eficiente de combatere a criminalității organizate transfrontaliere și pentru a permite confiscarea bunurilor ilicite din UE; susține faptul că trebuie acordată cea mai mare atenție posibilă acestor aspecte în contextul adoptării și aplicării celui de al cincilea Plan de acțiune privind cooperarea în domeniul aplicării legislației vamale;
46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor naționale, Europol, Eurojust, Băncii Europene de Investiții, Interpol și UNODC.

EXPUNERE DE MOTIVE

Este cunoscut faptul că criminalitatea organizată atrage după sine costuri sociale semnificative, sustrăgând și deturnând resurse (financiare, forță de muncă etc.), alterând piața comună liberă, viciind firmele și activitățile economice legale, favorizând corupția, contaminând și distrugând mediul și încălcând drepturile omului și regulile democratice. Efectele acestui fenomen lasă o amprentă profundă asupra îndatoririlor pe care Uniunea Europeană le are față de cetățenii săi și, de aceea, este necesar ca instituțiile să facă un efort politic concret în vederea combaterii criminalității organizate, care să producă efecte tangibile și semnificative.

La aceasta se adaugă faptul că crima organizată, în special cea de natură mafiotă, profită de globalizare, de eliminarea frontierelor din interiorul UE și de diferențele legislative dintre statele membre pentru a realiza beneficii din ce în ce mai importante și pentru a-și asigura, în același timp, impunitatea. Acest lucru este posibil întrucât criminalitatea organizată a creat o rețea de consens și de susținere, cu infiltrații profunde și solide în lumea politică, în administrația publică și în economia legală, așa cum au demonstrat o serie de îngrijorătoare probe judiciare și rezultate din anchete.

Criminalitatea organizată acționează deja pe baze transnaționale și transfrontaliere și trebuie combătută la același nivel. De altfel, așa cum a recunoscut și Comisia, Europa se confruntă cu o problemă îngrijorătoare din cauza prezenței și pătrunderii mafiei italiene (*'Ndrangheta, Camorra, Cosa nostra, Sacra corona unita*) în aproape toate țările UE, la fel ca și rețelele create de organizații criminale europene și extraeuropene, cum ar fi, pentru a aminti doar câteva, mafia rusească, chinezească, albaneză sau nigeriană, organizațiile criminale turce și cele din Nordul Africii sau cartelurile columbiene și mexicane de droguri.

Tratatul de la Lisabona oferă noi posibilități și noi instrumente la nivelul UE, atât în termeni de cooperare judiciară și polițienească, cât și în privința organelor care se ocupă de combaterea criminalității organizate transnaționale (Europol, Eurojust, OLAF, Parchetul European) și a posibilității stabilirii unor norme comune pentru combaterea cu o eficiență mai mare a acestui tip de criminalitate.

Raportul de față își propune ambițiosul obiectiv de a contura o serie de linii directoare și de propuneri ale Parlamentului în vederea combaterii crimei organizate la nivelul UE. După o serie de considerații generale, am propus intervenții pentru îmbunătățirea cadrului legislativ al UE, printre care unele măsuri specifice, cu scopul de a face față internaționalizării organizațiilor criminale cu caracter mafiot. O importanță fundamentală o au consolidarea și ameliorarea funcționării structurilor europene însărcinate cu combaterea criminalității organizate, precum și raporturile cu alte instituții internaționale, cum ar fi UNODC și Interpol.

Am acordat o atenție deosebită problemei aplicării depline, în vederea combaterii criminalității organizate, a principiului recunoașterii reciproce a sentințelor penale, precum și ameliorării cooperării judiciare între statele membre și cu țările terțe.

În fine, ar trebui aprofundate politicile pe care UE le poate aplica în principalele arii de

acțiune ale criminalității organizate, și în special: traficul și exploatarea ființelor umane; traficul internațional de droguri; traficul de arme; spălarea de bani și infracțiunile financiare; corupția, interpătrunderea și coexistența crimei organizate cu politica și administrația publică, deturnarea fondurilor publice (în special a fondurilor UE) de către crima organizată, mafia din domeniul mediului și infracțiunile legate de mediu; criminalitatea informatică; contrafacerea produselor și traficul conex, precum și extorsiunea și camăta.

31.5.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la crima organizată din Uniunea Europeană
(2010/2309(INI))

Raportoare pentru aviz: Silvia Costa

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât femeile și fetele reprezintă o mare parte dintre victimele, directe și indirecte, ale crimei organizate, în special în ceea ce privește crimele comise împotriva persoanelor,
- B. întrucât integrarea, inclusiv cea socială, și lupta împotriva discriminării constituie condiții prealabile pentru prevenirea eficientă a criminalității;
- C. întrucât traficul cu femei se datorează lipsei protecției drepturilor acestora, preferințelor pe criterii de gen, opresiunii, discriminării și prevalenței violenței de gen, iar multe guverne nu se ocupă de diferențele dintre femei și bărbați și nu apără drepturile sociale, politice și economice ale femeilor;
- D. întrucât politicile progresive care vizează crima organizată, precum legalizarea prostituției, i-ar putea motiva pe cei implicați în acte criminale să submineze sistemul cu scopul de a-și menține profiturile;
- E. întrucât femeile și fetele imigrante ilegale sunt mult mai vulnerabile în fața crimei organizate, de exemplu prin prostituție și trafic, decât femeile și fetele care sunt cetățene ale UE;
- F. întrucât, în ceea ce privește majoritatea formelor de criminalitate, probabilitatea ca autorii să fie femei este mult mai mică decât aceea ca autorii să fie bărbați, existând însă

posibilitatea ca ele să joace, de asemenea, un rol important în exploatarea victimelor în cazul infracțiunilor comise împotriva persoanelor și al traficului de droguri, sau pot juca un dublu rol, și anume acela de victime și de complici în cadrul grupurilor infracționale, cum sunt mafiile;

- G. întrucât încălcarea drepturilor copiilor, violența împotriva acestora și traficul cu copii în vederea adopțiilor ilegale, rămân chestiuni grave în UE;
- H. întrucât există un număr din ce în ce mai mare de femei se implică în lupta împotriva crimei organizate, profesând în justiție, în forțele de ordine, în medicina legală, precum și în organizațiile societății civile;
- I. întrucât criminalitatea informatică afectează și exploatează în special femei și minori;
- J. întrucât comerțul sexual cu femei în Europa s-a schimbat mult în ultimii 50 de ani devenind o afacere productivă, lucrativă și masivă, care face parte dintr-o rețea cu multiple forme de crimă organizată;
1. cheamă statele membre să-și intensifice acțiunile de prevenire și de reprimare a criminalității organizate prin măsuri specifice în funcție de gen, cum ar fi:
 - promovarea pregătirii multidisciplinare a celor care activează în acest domeniu și dezvoltarea unor programe educative care să vizeze grupurile vulnerabile și schimburile de bune practici și de expertiză, incluzând promovarea culturii legalității, în special în rândurile noilor generații;
 - organizarea unor campanii de mărire a gradului de conștientizare, în cooperare cu organizațiile societății civile, organizațiile neguvernamentale, organizațiile de femei și cu mass-media;
 - asigurarea unei asistențe eficiente și a unor măsuri de sprijinire a victimelor; cum ar fi adăposturi sigure, ținând seama de nevoile specifice ale fetelor și femeilor; asistența și sprijinul oferit ar trebui să includă cel puțin un set minim de măsuri necesare menite să permită recuperarea victimelor;
 - supravegherea și prevenirea oricărei forme de publicitate care ar putea avea legătură cu prestarea de servicii privind traficul și exploatarea de ființe umane;
 - proiectarea și implementarea unor campanii care să vizeze în special comunitățile care fac obiectul unor forme multiple și intersecționale de discriminare;
 2. salută obiectivele noii directive a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor³⁸ și cere nou numitului Coordonator UE al luptei împotriva traficului să asigure o abordare coerentă la nivelul UE, ținând seama de perspectiva de gen;
 3. solicită dezvoltarea la nivelul UE a unui cuprinzător cadru legislativ pentru protejarea victimelor, martorilor și celor care colaborează cu autoritățile judiciare, a rudelor acestora,

³⁸ Npublicată încă în Jurnalul Oficial.

precum și dezvoltarea unor măsuri eficiente pentru protecția lor națională și transfrontalieră, cum este Ordinul european de protecție, și a unor măsuri de prevenire a acțiunilor de intimidare și a represaliilor, prin care să asigure anonimatul total, acordându-se o atenție specială situației femeilor care doresc să se disocieze de crima organizată, în special dacă sunt implicați membri ai familiei;

4. invită Comisia Europeană și statele membre să țină cont de rolul femeilor ca victime directe și indirecte ale consecințelor economice și juridice legate de activitățile de camătă;
5. dorește ca în propunerea de directivă privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de abrogare a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului, dezbătută în prezent, să fie integrată perspectiva egalității de gen;
6. invită statele membre să prevadă pedepse penale adecvate, raportate la gravitatea situației, pentru cei care apelează la servicii, cum ar fi site-urile de internet care conțin pornografie infantilă care fac obiectul exploatării în cadrul traficului cu ființe omenești și a traficului de organe, țesuturi și celule;
7. subliniază că instituțiile europene și statele membre trebuie să adopte o abordare holistă a traficului cu copii, care să integreze intervenții multisectoriale pentru a apăra drepturile copiilor traficați și ale copiilor aflați în pericolul de a fi traficați; insistă ca statele membre să participe activ la lupta împotriva adopțiilor ilegale și să dezvolte un cadru care să asigure transparență și o monitorizare eficientă a dezvoltării copiilor abandonati și adoptați;
8. solicită Comisiei Europene și statelor membre să evalueze posibilele forme ale unei despăgubiri adecvate pentru rudele victimelor, în special pentru minori, ținând seama de caracterul deseori transnațional al crimelor;
9. solicită statelor membre să promoveze rolul femeilor în combaterea criminalității organizate, în calitate de angajate în acest domeniu sau în cadrul organizațiilor societății civile;
10. invită Eurojust și Europol să promoveze, în cadrul structurilor lor, o prezență corespunzătoare a femeilor în posturi de conducere;
11. invită statele membre să realizeze un schimb de bune practici privind prevenirea și protecția victimelor;
12. invită Comisia Europeană și statele membre să promoveze rolul asociațiilor familiale ale victimelor și dialogul acestora cu instituțiile și să promoveze un forum al acestor asociații la nivelul UE;
13. invită statele membre să coopereze cu specialiștii în comunicare și să definească regulile de conduită și de respectare a demnității și a confidențialității victimelor și a familiilor acestora, pentru a evita ca ele să devină din nou victime și să fie supuse unor riscuri ulterioare;
14. solicită Eurojust și Europol să elaboreze statistici cu privire la crima organizată, incluzând

și perspectiva de gen;

15. subliniază necesitatea unor cercetări cu privire la tendințele infracționale transnaționale, inclusiv dintr-o perspectivă de gen, analizând, de asemenea, factorii care duc la implicarea femeilor și fetelor în activități de crimă organizată, precum situațiile ilegale în ceea ce privește drepturile de ședere, lipsa accesului pe piața muncii, migrația, eliberarea dintr-un regim de exploatare, presiunea exercitată de modul de organizare a familiei.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	25.5.2011
Rezultatul votului final	+: 29 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Anne Delvaux, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Roger Helmer, Jacek Włosowicz

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	29.9.2011
Rezultatul votului final	+: 49 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Tanja Fajon, Héléne Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Livia Járóka, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Valdemar Tomaševski, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Membri supleanți prezenți la votul final	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Debora Serracchiani, Gianni Vattimo
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Ricardo Cortés Lastra, Anna Rosbach, Andrea Zanoni